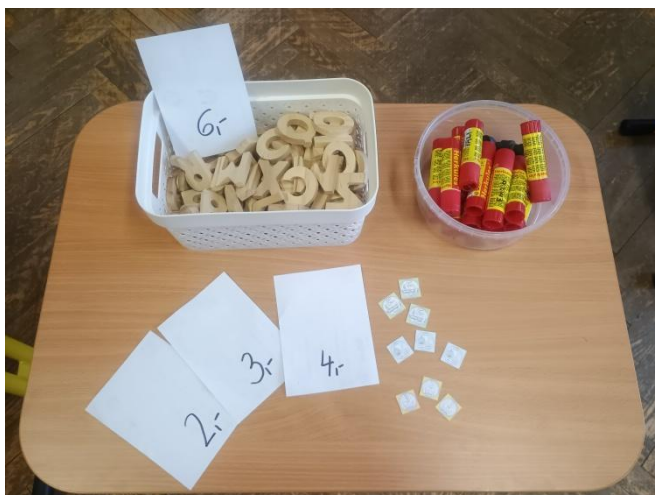

První třída se změnila v opravdové tržiště

Aby děti v práci v hodině chtěly pokračovat i během přestávky, to je sen každého učitele. A my jsme s prvňáčky měli to štěstí, že jsme jeden takový sen zažili, až jsme málem na milou přestávku zapomněli.

Když nám Michal Tučný s Fešáky zahrál píseň Prodavač, bylo jasné, v jakém duchu se

hodina ponese – budeme poznávat obchody, obchodování, mince, učit se zdvořile požádat o zboží a obsloužit zákazníka.

Váhala jsem, jestli tahle píseň z roku 1978 ještě dokáže dnešní děti oslovit, ale reagovaly na ni výborně. Michal Tučný si je získal svým obdivuhodně svižně zazpívaným textem, který působil jako rébus. Díky němu jsme se naučili, co jsou deka a kila, a že přestože dnes už je takových malých krámků, o kterých se tu zpívá, poskrovnu, zdvořilost je i v těch velkých stále na místě.

A pak už jsme si vytvořili vlastní tržiště. Děti prodávaly dřevěná písmenka, tužky, lepidla a kolíčky. Každý měl svou kasičku s korunovými, dvoukorunovými a pětikorunovými mincemi, které jsou sice papírové, ale navlas

stejně jako ty opravdové. Mohly si tak natrénovat, že zaplatit stejný obnos je možné různými mincemi.

Radovaly se z nakupování, z nakoupených pokladů a některé z nich dokonce postavily důmyslné stavby.

A když se ozvalo zvonění, nechtělo se nám přestat. Protože zažít tohle všechno doopravdy a nejen v pracovním sešitě, to je něco docela jiného.

Prvňáčci a paní učitelka Dáša Vaničková